

ZVON

148 Main St. New Rochelle, N.Y. 10802.
P.O.Box 639 - Tel.: (914) 636-4225.

Dekret O APOŠTOLÁTU LAIKŮ

(pokračování)

V průběhu dějin bylo užívání časných věcí poskvrněno vážnými neřestmi, protože lidé, zatíženi dědičným hříchem, často upadali do četných omylů o pravém Bohu, o lidské přirozenosti a o zásadách mravního zákona. To vedlo k úpadku mravů a lidských zřízení, nezřídka i k pošlapání lidské osoby. I v naší době mnozí přehnaně důvěřují pokroku přírodních věd a techniky, upadají téměř do modloslužby časným věcem a stávají se spíše jejich otroky než pány. Celá církev se má snažit, aby se lidé stali schopnými správně budovat celý řád časných věcí a zaměřit ho prostřednictvím Krista k Bohu. Pastýřům náleží úkol jasně vyhlášovat zásady o cíli stvoření a správném užívání světa a poskytovat mravní i duchovní pomoc, aby byl řád časných věcí vybudován na Kristu.

Laici pak mají vzít na sebe budování časného řádu jako svou vlastní úlohu. Mají při tom jednat přímo a rozhodně, vedeni světlem evangelia i duchem církve a pobízení křesťanskou láskou. Mají spolupracovat jako občané s občany, s odbornou znalostí a osobní odpovědností; mají všude a ve všem hledat spravedlnost Božího království. Časný řád se má obnovit tak, aby byl při plném respektování jeho vlastních zákonů navíc uveden v soulad se zásadami křesťanského života a přizpůsoben místním, časovým a národním podmínkám. V této apoštolské práci má přední místo sociální činnost křesťanů; posvátný sněm si přeje, aby se dnes tato činnost rozšířila na celou časnou oblast, včetně kultury.

Charitní činnost

Veškeré apoštolské působení má vycházet a čerpat sílu z lásky, ale některé skutky jsou už svou povahou zvlášť schopné stát se živým vyjádřením lásky. Ty mají být podle vůle Krista Pána znamením jeho mesiášského poslání (sr. Mt 11, 4-5).

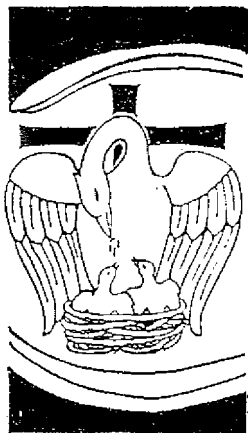
Největší přikázání v zákoně je milovat Boha z celého srdce a svého

bližního jako sám sebe (sr. Mt 22, 37-40). Toto přikázání lásky vůči bližním učinil Kristus svým nejvlastnějším přikázáním a obohatil je o nový význam, když určil za předmět lásky sebe současně s bratry těmito slovy: "Cokoli jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili" (Mt 25,40). Tím, že na sebe vzal lidskou přirozenost, spojil celé lidstvo v nadpřirozené solidárnosti ve svou rodinu a určil lásku za znak svých učedníků slovy: "Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým" (Jan 13, 35).

Jako svatá církev ve svých počátcích spojovala "agapé" s eucharistickou večeří a tím dávala najevo, že je celá sjednocená kolem Krista svazkem lásky, tak je v každé době láska jejím poznávacím znamením. Má radost z toho, co podnikají druzí, ale díla lásky k bližním považuje za svou povinnost a nezczitelné právo. Proto má církev v neobyčejné úctě milosrdnou lásku vůči chudým a nemocným i tak zvaná charitní díla a vzájemnou pomoc k ulehčení lidské bídy všeho druhu.

(pokračování)

lásky ustavične bdie, i keď drieme, neusína.

Keď je ustatá, nechabuje, keď je stiesnená, nie je sklúčená, Keď je vzrušená, nie je skrušená; ale ako živý plameň a horiaca fakla plápolá hore, a bezpečne si kliesni cestu.

Kto miluje, vie, čo ten hlas volá.

Mocným volaním v sluchu Božom je ten ohnivý cit duše, ktorý hovorí: Bože môj, láska moja. Ty si celý môj, a ja som celý Tvoj!

Rozmnož svoju lásku, aby som vnútornými ústami srdca okúsil, aké sladké je milovať, pretekať láskou a v nej sa rozplývať.

Nech ma drží láska, keď budem náramnou vrúcnosťou a úžasom uchvátený nad seba.

Nech spievam piesň lásky a nech sa povznesiem do výšky za Tebou, za svojim miláčkom. Nech sa moja duša rozplýva v Tvojej chvále, a nech jásá láskou!

(NASLEDOVANIE KRISTA)

Nikdy nejsme sami - Bůh je vždycky s námi!

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI !

SVÁTOST SMÍŘENÍ

* Hlavním účelem svátosti smíření je odpustit těžké hříchy; máme tedy se zpovídat, i když jsme se dopustili jen lehkých hříchů?

Máme přijímat svátost smíření často, i když nemáme těžké hříchy. Papež Pius XII. ve své encyklice O tajemném těle píše:

"Přejeme si, aby se k urychlení denního růstu ve ctnosti kladl velký důraz na zbožný zvyk časté svaté zpovědi. Ne bez vnuknutí Du-cha svatého byl takový zvyk v církvi zaveden. Častou zpovědí roste opravdové sebepoznání a křesťanská pokora, napravují se špatné zvyky, bojuje se proti nedbalosti a vlažnosti v duchovním životě, očišťuje se svědomí, posiluje se vůle, duše nabývá spasitelného sebeovládání a mocí této svátosti se rozmnožuje milost posvěcující."

* Jakým způsobem nám svátost smíření pomáhá, abychom rostli v posvěcující milosti?

Svátost smíření nejen odpouští hřích; rozvíjí též ctnosti, které nás činí podobnější Kristu.

a) Ctnost pokání má za základ přesvědčení o Boží svatosti. Myšlenka na Boží dobrotu má být hlavní pohnutkou naší lítosti. A toto vědomí má růst, kdykoli se modlíme vzbuzení lítosti nebo jdeme ke zpovědi.

b) Pokání nám připomíná, jak velice nás Bůh miluje. Láska buď lásku; proto rosteme v lásce k Bohu, kdykoliv dobře přijmeme tuto svátost.

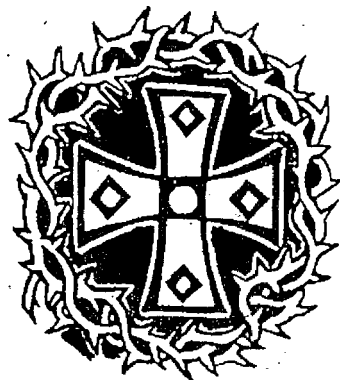
c) Svátost smíření rozmnožuje naši naději. Uvědomujeme si, že i když jsme hříšní, Bůh přece jen nám poskytuje pomoc, abychom dosáhli nebe.

* Čeho je třeba k hodnému přijetí svátosti smíření?

K hodnému přijetí svátosti smíření je třeba:

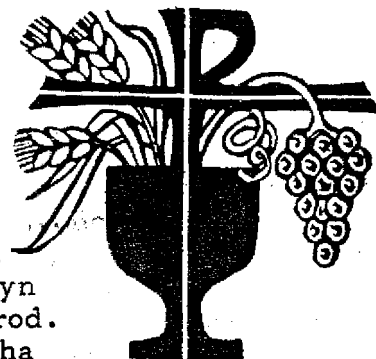
- a) zpytovat svědomí, abychom poznali své hříchy;
- b) opravdově jich litovat;
- c) rozhodně si umínit, že se jich chceme vyvarovat;
- d) upřímně a úplně se z nich vyznat knězi;
- e) vykonat uložené pokání.

* * *

PODPORUJME NAŠE PODNIKY, NAŠE OBCHODNÍKY A ŽIVNOSTNÍKY !

MYSLY na MŠE SV. :

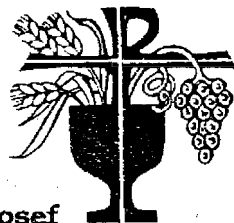
1. Za zemř. Jana Gašparíka - manželka a děti
- Za zemř. Jiřího Halouzku - pí. V. Náprstek
- Za zemřelého Josefa Šantoru - manželka a dcery s rodinami
2. Za zemř. rodiče Bartůňkovy - syn Radomil
- Za zemř. Louise Křenčík - rodina Křenčíkova
- Za zemř. Josefa Šantoru - pí Ida Spíšek a syn
3. Za zemř. maminku Wilmu Hlavnú - synové s rod.
- Za zemřelé: tatínka, maminku a bratra Vojtěcha
paní Božena Mc.Millan
4. Za zemř. Roberta Horáka - manželka a Kroužek milovníků hudby a poesie.
- Za zemřelou Wilmu Hlavnú - manželé Nanko
- Za zemřelého Josefa Šantoru - paní Vlasta Macků a dcera
5. Za zemř. Ing. Josefa Měrku a živou a zemř. rodinu z obou stran -
- manželka a děti s rodinami
6. Za zemřelé rodiče Leopolda a Barboru Slívovy - děti zde i ve vlasti
- Za zemřelou Františku Čmelovu - manželé Filovi
- Za zemřelou Věru Liškovu - manželé Ministrovi
- Za zemřelého Josefa Šantoru - rodina Křenčíkova
7. Za zemřelého Jana Valovčíka - paní Olga Valovčíková
- Za zemřelou Věru Liškovu - pan Mirek Kašpar
- Za syny a za zemřelého manžela - paní Ludmila Paulíková
8. Za zemřelého Otakara Cericha - jeho manželka
- Za zemřelého Josefa Čermáka - manželé Kubelkovi
- Za zemřelého Josefa Šantoru - rodina Jelínkova
9. Za zemřelého Jana Valovčíka - paní Olga Valovčíková
- Za zemřelého Josefa Čermáka - manželé Filovi
10. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Olgu Valovčíkovu
- Za zemřelého Roberta Horáka - přátelé z New Yorku
11. Za zemřelou dceru Marii - paní Josefa Pavlicová
- Za zemřelou Marii Baborovu - její manžel
12. - Za zemř. Františku Konyn - pí. Josefa Pavlicová a rod. Smrčková
13. Za zemřelého Antonína Pavlicy - paní Josefa Pavlicová
- Za zemřelého Otce Antonína Šuránka - paní Jelena Rennerová
- Za zemřelého Antonína Burdu - paní Jelena Rennerová
14. Za zemřelého Ing. Pavla Blaho - manželka a děti s rodinami
- Za rodinu Hálkovu z obou stran - Hilda a Bohuš Hálkovi
15. Za zemřelou Annu Hindrovu - její manžel a dcera
- Za zemřelého manžela a celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
- Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
- Za zemř. tatínka Jana Petličku - pan Jan Petlička
16. Za zemřelého Ludevíta Čamaja - manželka Pristicovi

16. Za zemř. Josefa Šantoru - paní Josefa Pavlicová a rodina Smrčkova
- Za zemřelou Josefu Krsičkovu - paní Mary Cerichová
17. Za zemřelou Mimi Kohoutovu - manžel a děti s rodinami
- Za zemřelého Josefa Šantoru - rod. Smrčkova a pí. Josefa Pavlicová
18. Za zemřelé Nika Kanyera a Josefa Skrkoně - pí. Mary Kanyerová a manželé Skrkoňovi
- Za zemř. manžela a otce a sestru a dcerušku - pí. Louise Myslivec
19. Za naše drahé a milované - živé i zemřelé - tatínky
20. Za zemřelého tatínka Dra. Josefa Štýbra - paní Helena Stachová
- Za zemřelého Vladimíra Pošustu - jeho manželka a děti s rodinami
21. Za zemřelého Jana Valovčíka - paní Olga Valovčíková
- Za zemřelou Františku Čmelovu - paní Anna Buker
22. Za zemřelou Františku Čmelovu - Československý Klub Manhasset
- Za zemřelého Josefa Šantoru - rodina Krupkova
23. Za zemřelého bratra - manželé Sokolovičovi
24. Za zemř. manžela Jana a za zdraví syna Jana - pí. B. Juřenová
25. Za živou a zemřelou rodinu Hindrovu - pan Frank Hindra a dcera
26. Za zemřelé rodiče Krupkovy a Flamíkovy - manželé Krupkovi
27. Za zemřelou Františku Čmelovu - pan Frank Hindra a dcera
28. Za zemř. Marii Albertovu a Hedviku Bálkovu a za celou rodinu -
- pan Michael Báлка
29. Za zemřelého Josefa Šantoru - rodina Ořechovských
30. Za zemřelého Josefa Šantoru - manželé Kubelkovi

* * *

MODLEME SE ZA NAŠE NEMOCNÉ !

ZEMŘELI: Jiří Halouzka - Wilma Hlavna - Věra Lišková - Josef Čermák a Josef Šantora. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: "Abys nám šťastné shledání s našimi zesnulými dopřál - prosíme Tě, vyslyš nás!"

Dr. Jaroslav a Jana Pecháčkovi slaví ZLATÉ MANŽELSKÉ JUBILEUM. Z plna srdce jim blahopřejeme a na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojné požehnání.

Křtem svatým do církve Boží byla přijata Elizabeth Ann Vasek. "Abys v nás milost křtu svatého rozmnožil - prosíme Tě, vyslyš nás!"

Svátostí manželství své životy spojili: Roseanne Yirková a Philip Cappuzzo. - "Abys tyto manžele v lásce a svornosti zachovati ráčil, prosíme Tě, vyslyš nás!"

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hodin ráno u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně (1st Ave. a 66th St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY každou neděli v 10:15 hodin ráno u Panny Marie Karmelské v Astorii v dolním kostele. Příležitost ke sv. zpovědi od 9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostelu.

Jako jiná léta po neděli, kdy budem oslavovat naše tatínky, přerušíme snídaně a vrátíme se k nim zase první neděli v září.

* * *

Teď sám Boží muka
stojíš a vzpomínáš drahých všech.
A jako bys v jedné ruce držel ruku mrtvého otce,
a jako bys v druhé ruce držel ruku živého syna,
tušíš a miluješ daleko do minulosti,
tušíš a doufáš daleko do budoucnosti,
sám zároveň otec a zároveň syn.

(Jan Zahradníček: Z básně "Návrat", ze sbírky "Dům Strach".)

* * *

SRDCE LIDSKÉ JE MALIČKÉ

avšak může si přát velké věci. Celý svět nestačí splnit jeho přání. Duši, která je schopna obsáhnout Boha, nenaplní nic, co je menší než Bůh.

Všechno je pomíjející a nestálé. Nepřipoutáš-li se k nepohyblivému, budeš se stále zmitat. Zavěs se pevně na Boha. Zakotvi se vírou, zakotvi se nadějí, zakotvi se láskou. Toto trojnásobné lano se nikdy nepřetrhne.

Jenom ta vůle je šťastná, která má to, co chce. To, co drží pevně naše srdce, nemůže nám násilím vzít nikdo. Ostatní věci jsou nejisté. Miluješ-li Boha, nikdo ti nevyrve tento poklad.

Bude-li všechno ostatní dáno navíc těm, kteří hledají Boží království (Mt 6,33), co bude chybět tomu, který hledá Boha?

Máš-li Boha, i když nic nemáš, budeš nasycen; nemáš-li Boha, i když všechno máš, budeš mít stále nouzi.

(JISKRY SV. IGNÁCE)

*"Sťažujeme sa, že Boh nepočuje naše prosby.
Lenže veľmi často sa stáva, že my nepočúvame jeho odpovede."*

(Mauriac)

Pán je dobrý a přímý, proto dává hříšníkům poznat svou cestu:
pokorné vede k správnému jednání, pokorné učí své cestě...

Láska a úcta dobrých ľudí k Don Boskovi nebola jalovou a prázdnu precitlivosťou. Často sa prejavovala až veľmi veľkými obeťami. Jeho priatelia, ctitelia a známi dobre vedeli, čo všetko potrebuje. Jeho život od detsva bol bojom o kus chleba pre seba a pre chovancov. Žil vo večnej starosti, ako zohnať potrebné peniaze raz na to, raz na ono. A táto starosť ho vo dne v noci tlačila ako mora. Ešte aj posledné dni pred svojou smrťou prosil svojho nástupcu Don Ruu, aby mu odpustil, že mu do dedičstva necháva toľko dihov, najmä za rímsky ústav a kostol. Miliony Lír prešli cez jeho ruky. Ale len prešli. Ostať tam nikdy neostali. Každý groš mal už dávno vopred určené svoje miesto a lační, netrpezliví veritelia vždy dychtivo čakali, kedy čo dostanú od neho. A je to celkom jednoduchá vec, lebo podľa svedectva Msgr. Bertagnu, Don Boskove výdavky boli vždy väčšie ako príjmy. Ak mal vo vrecku jeden sold, hneď kupoval za dva.

Nezabúdajme, čo všetko stvoril z ničoho. Veľkolepý turínsky ústav, tri nádherné kostoly, ostatné ústavy v Taliansku, v cudzozemsku i v Amerike. Tlačiareň, cestovanie, výprava a udržiavanie misionárov v zámorí; strava, výchova, školenie menších a väčších chovancov a bohviečo ešte všetko. Veď bolo to akési malé kráľovstvo, ktoré žilo a rástlo - z chudobných prostriedkov.

Nuž, pravda, veľké veci potrebovali veľkých dobrodincov. Ale ako ťažko ich bolo nájsť a udržať! Don Bosko použil často všetky možné spôsoby, aby bohatých presvedčil, že ich kresťanskou povinnosťou je pomáhať chudobným bližným. Myslel na všetko a bol praktický. Ministerstvo narodnej obrany prosil, aby mu darovalo na šaty pre chudobných chovancov staré odhodené vojenské kabáty, šaty a vyradené koberce. Od ministerstva dopravy prosil pre svojich rehoľníkov a žiakov cestovné lístky za zníženú cenu. Písal kráľovi, vojvodcom, panovníkom, aby v nich vzbudil záujem o svoju mládež, s ktorou si nevedel rady. Don Bosko mládež prijal, ale žiadal si aj podporu. Od majiteľa tehelne prosil niekoľko tisíc kusov tehly, pýtal od dobročinných spolkov, pýtal i pôžičku. Keď bolo s ním iž veľmi zle, chodil takrečeno z dom do domu. Rozpísal sa o svojich finančných ťažkostiach v Saleziánskych zvestiach a Katolíckom čítaní. Všade burcoval a povzbudzoval k dobročinnosti.

Aby si získal známych, priateľov, dobrodincov a aby svoje dielo, svoje zmýšľanie rozširoval a popularizoval, išiel s radosťou všade, kde ho len volali. Kázal, spovedal, odbavoval trojdňové a deväťdňové pobožnosti, exercície, misie, konferencie a slávnosti. Ba prijal i pozvanie na hostiny. Tak na príklad gróf Fassati mu slúbil 3 tisíc lír, ale pod tou podmienkou, že každých sto lír príde k nemu na obed, čo teda znamenalo spolu tridsať obedov. Don Bosko nemal rád hostiny, ale peniaze

potreboval, a preto šiel. Keď však Fassati videl, ako ťažko mu je od-
sedieť tých tridsať obedov, zmiloval sa nad ním a pri pätnástom obede
mu vyplatil celú sľúbenú sumu. Vojvodkyňa Montmorency-Lavalová ho tiež
častejšie volala ku stolu do svojho zámku v Borgu. Ale to bola diaľka.
Dobrých 25 kilometrov. Za odmenu čakala ho vždy pod ubrusom pekná
suma.

V tom čase sa veľmi často používali i dobročinné lotérie. Don Bosko
by nebol Don Boskom, keby aj to nebol pár ráz skúsil. Usporiadal ich
asi dvanásť ráz. Ach, ale aj to bola zaslúžená práca. Vyžadovalo sa to
celé stohy listov, mnoho návštev u malých a veľkých pánov, mrhať v
predzbách úradov veľa času a driapať sa všelijakými schodmi. Potom
prišlo číslovanie žrebov, zostavenie výboru, a kdejaké povolenia, expe-
dícia, rekláma, propaganda, prosba o predĺženie termínu, informácie,
oznamovanie výhry a rozposlanie cenných i bezcenných darov atď.

(Alberti - Jur Koza Matejov: DON BOSKO)

* * *

Josef Lada: D Ě T E M

NA BORŮVKÁCH

Jen ostružiny rozhrnu
a překročím pár stínů,
už spěchám cestou po drnu
do stráně na mýtinu.

Převislé větve rozplétám,
cesty jsou zotvírány.
A zas vás všechny najdu tam
už nad plnými džbány.

Život nás hodil na pospas
bez výbavy a věna.
Poznávám tváře, ale čas
už setřel mi z nich jména.

Však přece jenom zůstaly
tu věta, tu pár slůvek
a pod chvojí se usmály
rty černé od borůvek.

- Madlenko, co jsi dělala?
ptám se hned nedočkavý.
To je ta, jež se usmála.
Čůpky má kolem hlavy.

Sbíral jsem s vámi jahody,
teď výčítám se bráním.
Spadl mi lístek do vody,
do světa šel jsem za ním.

Jaroslav Seifert

